

Édes Igargató Ur!

Megint zavart egy kicsit. Ma munka közben újra jöttek az eszem-
be símes sorok. Most este van és magamnak írok. Ha időm lesz talál-
ja, kérem nehem is gépeltessék le és küldjék el.

Nem tudom meg letszett-e kapni a: (Dóidódomb) című versemet?

Amit a cigány családrol írtam. Ha igen, úgy kérem abból 2 db-ot.

A szomszéd néni is szeretne belőle, ahitől ezt a történetet hallottam.

A kapcsolatot továbbra is tartom, szívesen segítek amiben tudok.

Ha valami sületik nálam akkor írok.

Üdvözlé: Sümeginé

A POSTAI
IRÁNYÍTÓSZÁMOT
szíveskedjék felírni!

Élejtörténeti és Munkásszorgalmi Műzeum.

Egy üd. útpád. Igargató.

Feladó: Sümegi Györgyné

7285 Törökheppány.

8700 Mátca

Édes Igargató Ur!

Versaimet meg kaptam. Munkájukat szépen közzönöm.
Gondolom elég volt elolvasni már úgy elmosdta a betűk.
De meg én nem is úgy írtam, hogy azt más is elolassa valamilyen.
Ahogy most olvasom már nem is emlékszem mindre, nem esda
hisz már 25 éve. De mégis úgy tűnik mintha most lett volna.

Édes Igargató Ur. Nem tudom mit tetszik közzölni tőlem a nép-
művészeti kiadványban. Én a verseimre gondoltam, de még sem csagyok
kém bírtas. Nem-e abból amit félbetszett venni tőlem. Ezt szeretném.
ha meg imá és kérem legyen szíves a (Sári bírónénak) a legkiszáblt
szövegét amit ismernek. Az utolsó vers amit én tudok: (Még is halt
meg is halt, el is van temítve. A gonosz fickó meg szenved en a
börtönbe.) És maga ez után mondta: Szenevedek, szenevedek, szeneved-
mi akant. (Ezt én már nem tudom. Szeretném tudni. Kérem ha
lezn rá ideje legyen szíves elküldeni. Előre is közzönöm

Sümeginé üdvözlé.

Tisztelt igazgató úr!

Levelet és a képeket meg kaptam. Köszönöm szépen.

A szomszéd néni mesélt nekem, és én versek szedtem, mert is el küldöm. Er a Didi-
domb. Találtam egy másikat, amelynek címe: Nyolcadik osztályosok.
Nem tudom ez meg van-e maguknál. Ha nincs akkor ~~tessek~~ tessék meg öreki-
teni ezt is.

Ismét a katalógussal szerepeltem Talon. Megint hivatali oklevelet és
egy kis képsőt kaptam. Aminek nagyon örülök. A képus szintén.

Üdvözlőletem küldöm. Kellemes hírreléti ünnepeket kívánok.

Sümegoni.

FA: Sümeg György
Törvényszék

Rábcsvényi u. 14.

8700 Mautcah

Kelgytörténet és Munkaszervezési Múzeum.

Hogy szállnak ar eich.

1975. évi 1. évf.

6

I.
Olvasgatom verseimet. Jönny szökhik szemembe.
Mikor írtam én ezt? Már huszonöt éve.
Szóta a lapok saigultak, meg boptak,
És benne a betűk is el halványodtak.

II.
Huszonöt év úgy elszállt, hogy én észre sem vettem.
Tudván nem is igaz. Olyan hihetetlen.
Húsz éves voltam. Az időt bőven mérhik.
Hány éves háras? Jé, derék egy menit.

III.
Borony édes leányom, már huszonöt éve.
Mikor huszonöt évesen mentem esküvőre.
Tépi Isten! Huszonöt év. Így se hajtottam fel.
Itt hittem hogy olyan sok lesz, hogy nem is értem el.

IV.
Mert hogy eltelt harasságban huszonhárom évem.
Hogy mennyi a huszonöt év, én már sokszor kérdem.
Mert a lány amíg tényleg az évvel toldja.
Ha kérdik hány éves? Tizenhétre mondja.

V.
Mikor már huszonkét. Pissra mondja huszra.
Mert husz után már az évvel nem igen számolja.
Mikor már az eich olyan gyorsan szállnak.
Nem sokára megjelennek, az erüstös szálak.

VI.
Befestjük hajunkat. Fogat s ináltatunk.
Bemesejük magunknak, hogy fiatalok vagyunk.
Júli elénk, és dolgozunk. Az életben bőven.
Mint ha már munkánk örök létre szólna.

Hogy az utókor, majd áldja a nevüket.
 Áldás poraikra, kik itt szenderülnek.
 Mi jövönket tölthet szebb, boldogabbá.
 Tegyük a nevüket dicsővé, és maggyá.

Doidédomb.

i.

Multnap kértem én a srámszéd menit.
 Miért mondják e helyt Doidédombnak?
 Eppen jötöl kértem. Szerdi is mesélni.
 Hogy az ő édesanyja mesélte önéki.

ii.

Itt a dombba vágta volt egy cigánytanya.
 Emlékszik is rá, hogy hol volt az anyja.
 Doidé Gyuri bácsi élt itt, családával.
 Három gyermekekkel, s egyetlen párjával.

iii.

Itt patak folydogált el a tanya előtt.
 Egy kis it ki vágta, így mindig volt vízük.
 Itt családok voltak, nem volt panasz rájuk.
 Tiszta, szorgalmasak, ahogy mi is láttuk.

iv.

Itt mentünk a hegyre be-be szültünk neki.
 Miért ennyire imádta? Itt szerdi Gyuri bácsi.
 Most érik a meggy, segítsen hát szedni.
 Szerhat majd a gyerekeknek. Örül Gyuri bácsi.

v.

Be megy a putiba. Itt egy keréktechnőt.
 Amit lából vág ki egy érrel erelőt.
 Itt szerdi az Gyuri bácsi, mondja édesanyján.
 Horron csak nagyobb. Itt kad ott em talán.

vi.

Füldösteknő kerül szóra, vizi Gyuri bácsi.
 Lesz a gyerekeknek kenyérhermit enni.
 Örülnek is a gyerekek. Itt örekednek szép en.
 Vigon jábra dörnyak az akácok szélén.

vii.

Gyuri bácsinak volt még egy nagy kincse.

Er a hegedű volt, s ert nagyon szeretle.
A párnával együtt jártak hegedűlni.
Igy tudtak meg egy kis pénzre szerezni.

viii.

Er idő járt, s a gyerekek már szépen meg nőttek.
Ekkor Gyuribácsit végleg agymah esett.
Maga hozta hivatla apáját, s gyerekeket.
Igy szült. Errem a vég úram közeleg.

ix.

Jósha fiaim rád iratom én Nemtenszágot.
Pista fiaim terád haggam Ikonstantinápolyt.
A párnára, a lánymra a szépen magyarországot.
Benne meg elhettek, s me felelt s etek apátok.

x.

Sinak a gyerekek. A párnát is szüktünk.
Nem megyünk el imen. It is nevelhetünk.
Ihkor hát fiaim embébe mást adok.
Itt adom mektek, mit a hegedű hozott.

xi.

Jósha fiaim menyki a vén akácfaikon.
Mert abba van belk vesre a bugyellei izom.
Soholyátek a hegedűt, mert ert mind azadta.
Es most mondom mit vegy etek mektek gáindétek.

xii.

Itél fiaimnak arany órák, horra arany gyűrűt.
A lánymnak arany gyűrűt, horra arany fűggőt.
A párnának fekete ruhát, fekete kendőt.
Es mind háromotoknak egy-egy hegedűt.

xiii.

Er utolsó hívásom. Igy eltörtess etek fel
I hogy láttam, hogy temelik el falusi embert.
Fekete cipőt, és kapcát is vegy etek.
Szép fekete ruhát, és kalapot tegy etek.

XIV.

Heg edült meg a heremleadjátok.
 Egy, egy hírre pedig ar lyj am rajjátok.
 Fel mentek hát pestre, és mindent megvettek.
 Öröm volt és sírás amikor meg érték.

XV.

Mindenkinek jutott a öndék, kedvedü.
 Csak hogy Gyunibácsi sorsa már kesvü.
 Utass fel hát párom, ara kicsinságom,
 Leg kedvesebb metám még egyszer eljársom.

XVI.

Öreg cigány herdi, többi vele hurra.
 És az egén család, rohoga dalolga.
 Töld erdő mély én, hispatak srélén...
 Aki ezt hallotta. Itanny csordult ki sremén.

XVII.

Péget ért a mótá, s Gyunibácsi élte.
 Kedves hegedy e, sírta el kísérté.
 Ment hogy jó ember volt meheren feleolték.
 Erént ért a dombot róla el nevezték...

/Ejjet 11 kor. ita: Sümegimé./

Nyolcadikosok ballagójára.

Kedves tanáraink most halgasatok meg!
A nyolcadik osztály bucsuzik tőletek. Mivel a naplót már végleg bezártátok, most nem kell izgulni, hogy majd osztályoztok.

Nyolc év bizony nem kis idő, mégis gyorsan elszállt mintha csak most kezdtük volna a legelső órát.

És azóta sok szépet, jót tanultunk tőletek.

Itt az idő, hogy ezekért mondjunk köszönetet.

Köszönjük a fáradságotok, nagy türelmeteket, sokszor felzaklettuk idegeiteket. Ez a 8 év úgy elszállt,

hogy szinte hihetetlen, bár sokszor azt hittük egy óra végtelen, és ha a naplóba az egyes bekerült,

mert bizony ha nem tanultunk, az bizony kiderült. Sokszor

Akkor bizony sokszor még mi haragudtunk, mert nem hittük el azt, hogy csak magunknak tanulunk.

De most felejtsetek el minden rosszaságunk, egymásról csak jót, rosszat sose mondjunk. Időtöknek felét

velünk töltöttétek, köszönjük, hogy a nagy utra felkészítettetek. Ügyeljetekek iskolánknak a jó hírnevére

és arra a somogyszéli sok-sok rossz gyerekre,

tanítsatok még sok ifju nemzedéket, ne foggyon ki soha a ti türelmetek. Kivánunk a munkátokhoz továbbra

is sikert, és ezekhez nektek erőt egészséget.

Most tölled bucsuzok kedves szép iskolánk.

ahol töltöttünk sok kedves, vidám órát. Te voltál nekünk a második otthonunk. Időnk sajnos lejárt, és

mos el kell válnunk. Csengődnek hangjára sokszor

megriadtunk, de ha óra végét jelzett megvigasztalódunk.

Megszokott kis padok itt hagyunk titeket, legalább egy kicsit ti is megpihentek, de nem soká lesztek

ti olyan üresek, a 7. osztály foglalja helyünket.

De ha elmegyünk és innen, messze járunk, gondolatban azért mégis vissza szállunk. Ezt a boldog időt

tán még visszasírnánk, fájó szívvvel bucsúzunk el

kedves iskolánk. szép

Az élet könyvében most lapozunk egyet, s mit látunk?,

hogy véget ért az első fejezet. Most jön a második

nehezebb, komolyabb. Ki tudja, hogy kinek-kinek mit

hoz majd a holnap. Elindulunk új utunkon nyugatra-

keletre, de kitudja, hogy célunkhoz majd megérkezünk

e. Nehéz az elválás ennyi idő után, összeszoktunk

mint jó testvér, jó jött a rossz után. Néha kicsit

veszekedtünk, ezt most elfelejtjük, de ha elis

válunk, egymást még szeretjük. Vigyázunk az isko-

lánkra szégyent sose hozzunk, az életben a helyün-

ket becsülettel álljuk. Mert az élet sajnos mostmár

nem lesz játék, igyekezzünk, hogy ne adjuk fel

soha a reményt. És ha néha nehéz lesz is mindig csak

reméljük, fel a fejjel, csak előre soha ne csügged-

jünk.

Kivánom, hogy teljesüljön minden kívánságotok, vég-

ződjék jó eredménnyel az életpályátok.

És ha egyszer sok év után összetalálkozunk, egymást

megismerve ezeket mondhassuk: "Boldog vagyok, mert

elértem mind amire vágytam, nem bántam meg sose,

hogy sokat tanultam".

Osztálytársak ez így legyen szivemből kívánom,
 És most könnyes szemmel tölletek bucsuzom,
 A szívembe belevésem kedves neveteket, ti is néha
 róllam megemlékeztek. Mint a vándormadár uj
 tájakra szállunk, a régi otthonunkba mind ritkáb-
 ban járunk.
 De azért megtalál mindig leveletek, sok szerencsét
 osztálytársak az Isten veletek!

(13)

Tisztelt igazgató úr!

Elnézését kérem a késésért. Csak most tudtam meg az ésszerűségeit. Örömmel hallottam a meghívást Marcaliba, és azt reméltem hogy személyesen adhatom át. Sajnos nem tudtam elmenni.

Nagyon szépen köszönöm a gépelt példányokat. Azt hittem ebből nem lesz semmi hogy viszont látom. Örülök ha tetszett. Sannah benne pikérségek is, hisz a szegények ereh is miatta, nő létemre, de szeretem a vidámságot és örülök ha valakit meg tudok nevetetni. Igazgató úr. Többször emlékezni a két fűrel versre, ha ugyan lehet annak nevére mi önkénteseket is hogy ennyire vissza juttatni, ha nem is tudják használni. A kérem kedves emléke a szép ifjúságból, eddig még senkinek nem adtam oda, és tá sem gondoltam, hogy mireumba kerüljön, csak úgy magamnak írtam.

Élérdes ére, hogy a Rákóczi his irfit honnan tanultam. Hogy önkéntes legyen a Sümegi mamától hallottam, de hülönös képpen akkor nem érdekelte, akkor még nem tudtam hogy ifj. en érték. Erőtel követség vagyok, aróta juttatott érdekel. Örömmel hallottam a tereben, Budai Blona előadásában aki nagyon szépen előadta. Akkor fogtam hozzá tanulásához. A családomban is tudtak egy két verset belőle, és egy önkéntes hozták, úgy ahogy magamnak énekeltem. Csak még mindig himaradt belőle 2 vers, amit hogy tudtam meg, hogy kéresemre. Munka tanár úr. meg hülte a mama hangján énekelte Rákóczi his irfit. Már azt sem reméltem, és pontosan az ön levelével egy napra kaptam a salagot. Most az eredetit tanultam meg. mert Budai Blona előadásában, nincs annyi hajlítás. Tehát enyi hangar után az egyenesbe tértem, és most már ezt lehet hogy venni hogy a nagymamától tanultam, és két vers pedig amit én nem tudtam, azt követhető sor után hely érkedik el.

Hi mappal akusik, ejjel ejilhalvóli. A két vers a követhető:

1/ Édesanyám édesanyám, kedves szülődaykém. Micsoda se + eg ar, a fekete-sereg. Napheletről jönnek, Napnyugtára mönnek.

2/ Lányom édes lányom, Bodor Katalina. A te érteled jön el, a fekete-sereg.

3/ Jó napot, jó napot, heves nap elmossa. Hol vagyon, hol vagyon
én gyöngybeli mátkám? (Az elsőrobábó éhösiti magát.)
El merészt 3 vers volt.

Én sári birtomé. but is hi maradt pár vers. a mult hoz. Púrra telvelli
jómi másnap, és mégis el felegettük felvemi.

Pargóimé még nem ért hozzáim a sréneggel, amit tud a Ráhesibol.

Itét jäték hísrámolöt ouch nem tudomtelvich - e is merni.

Jú is uté ábam sül a nap.
Be haromgorott a pap.
Gyertek gyerekek iskolába.
Öltözötek papruhába.
Jmc, pine, körinc te bagghint.

Édám, éia sréntek voltak.
Mégis what fana dertak.
Jóra másztak, almát loptak.
Mond meg mégis hányat loptak.

Most búcsúrom Szargató lin, a vízont látássa.

Udvozhli Szimegimé,

Továbbképpány 1974 VIII. 19

Tisztelt Igazgató úr!

Küldeményét meg kaptam. Nagyon szép en köszönöm, nem volt sürgős, csak attól féltem elveszich. De herem ha a másik fiút másolata meg lesz, legyen szives el küldeni. Remélem arakat apikéins)averschet nem tetszik nagy köszön- ség elé adni. En erre nem gondoltam hogy ilyen helyre kerülnek. Meg herem Igazgató úrat, hogy ha hiadójah valahogy nehem is juss en beléle. Tudjam hol kaphatich. Bizony 20 en után ahogy fellaporom a fiúretet, a betűk már el mesódtak benne, de ar emlékih el a rruemb en ei, hogyúrinte legrech, köny sörhik sremenke. Nem tudom Igazgató úr értesült e róla, a Somogyi lapból, hogy a Farsangi dalos vetélkedőn a négy nagy díjjas hönt szerepelttem, mint (legjolt nép- dal énekes) Amint álmodni sem mertem volna. Talán magának is köszön- hetem, mert talán ha nem megyek el akkor amikor hivott, igaz hogy ak- kor nagyon igazat voltam, akkor talán > okra mentem volna hiálni egye- dül. Káttem hogy milyen értekes ez a Rádhöri ballada, és azt gondoltam meg próbálom. Ha ezzel nem érik el eredményt, akkor mással meg hogy sem. És hihetetlen milyen nagyra becsülték. Hullt vasárnap voltunk a körú- sal művészetis remlére. Ott is el énekeltem. És kaptam oklevelet is gyón- oléhol. Minék nagyon öntök, és még egyszer magának köszönök.

Most jön a lényeg. A főcstej éves: Amikor meg ellett a tehén, egy hét múlva, amit a boju nem tudott ki szepni, azt ki fejték, és össze gyűjtötték pár napig, egy vasfarkba meg fonalalták, talba ki öntötték, pokrócotte- sítettek le a földre. Sok gyereket össze hívtak, mert ahogy gyerek, anyi liter tejet ad a tehén. A gyerekek kánállal ettek a tejet, ami túró is volt, sávo is mert össze ment, de jó volt mert más nem nagyon volt. Ahogy a gyerekek ettek. a nagymama kóstálta öntötték el kánállal, s öves kánállal a viret a gyere- kekre, addig amig ki nem fogyott. Irént: hogy a tehén olyan könnyen adja a tejet mint amely en könnyen a víz a) megy a kóstán. És nem szabad volt a gyerekeknek még morderalni, mert aki meg morderult az többet nem ehetett. Utána meg köszönték és fektarostak az udvaron, hogy a his boju is ilyen ficsinkoli legyen. Utána oda fektüdtek a his boju mellé, azért hogy a boju is ilyen nyugodtan fektüdjön. Pár napig nem adott senkinek tejet, mert el veszik a tej hársnát.

Tegnap hallottam egy történetet igen jól kacagtam rajta, és szorgalmat a
bertalálására győzsám versbe szedtem.

Falusi történet.

Falusi nénihez litarik violához
Hogy ne vesszen hátra semmi hisidejje
És a reggeli munkát is elvigyerhesse
Csomagját már este el is készíttette.

Reggel a tehenet amikor hi fejté.
Maradt még ideje hogy a tejet elvigye.
Elhőrbén a szomszédasszonyt értesíti.
Hogy felmáll a buszra, a csomagját vigye hi.

Jön is már a busz, és a ház előtt dudál.
Szegény szomszéd asszony ijedten szaladgál.
A nagy sietségben, és a sűrűhűletben
Felhappott a szobálcánvalami hirtelen.

Oda ér és muncyá: hallod mi van ebben
mert ez olyan könnyű, hogy az kihetetlen
Égy szomszédasszony, hente a szomszédba.
Necsodálhoss, hisz ez a vorvigépteteje.

Amikor hio cs hó lett. Csengőt kötöttek a nyahára, a gyerekek pedig a
derekukra, és a ~~trógy~~ adomb körül futkárosztak a síhóval együtt, hogy
ilyen jó futó legyen. Lesőbb már a síhó jött an futott és ellökte a gyereke-
ket.

Jóllet érvel nem tudok. Ha valaminek jón él meg jegyzem és hirtelen.
A szomszéd látására. Ha valaminek sűrűségbe lesz tessék inni, és amiben
tudok segíteni. Udvarosli: Sümeginé.

Kovács József adatközlő cikkeket készít.
Határidő: értelem szerint
Felelős: Kovács József

III.

Közművelődési tevékenység

A./ Állandó kiállítások:

1. A somogyturi Kunffy-kuriát felújítjuk, s benne Kunffy-képeket állítunk ki az eredeti szobaberendezésekkel együtt. A kiállítást kapcsoljuk a bővített és felújított műtermi kiállításhoz.

Határidő: május 31.

Felelős: Horváth János

2. A Rippl-Rónai villa felavatása.

Határidő: augusztus 20.

Felelős: Honfi István

3. Martyn Ferenc festőművész állandó kiállításának megnyitása

Határidő: október 10.

Felelős: Horváth János

B./ Időszaki kiállítások

1. Somogyi Képtár

a./ Reich Károly 1977. dec. 4-től 1978. jan. 22-ig

b./ Duschaneck János és Riger Tibor festő és szobrászművész kiállítása 1978. jan. 27-február 26-ig

c./ Kecskeméti Sándor kerámikusművész 1978. március 3-tól április 4-ig